

Haugalandet-saken

- Kritisk til BUPs forståelse

Øystein Helmikstøl

journalist i Psykologtidsskriftet

Den omtalte EMDR-intervensjonen i Haugalandet-saken var uheldig med tanke på at saken samtidig ble behandlet i rettssystemet. Det mener rettsoppnevnt sakkyndig psykolog i saken.

SAKKYNDIG Tori Mauseth var rettsoppnevnt sakkyndig psykolog i den såkalte Haugalandet-saken. Foto: Tron Trondal, UiO.

I den såkalte Haugalandet-saken, der en far først ble dømt, men som nå er fullstendig frikjent for anklagene om incest, var det strid om behandlingen datteren fikk ved BUP Haugesund.

I sakkyndigrapporten til retten skrev rettsoppnevnt sakkyndig psykolog Tori Mauseth at faglige anbefalinger og retningslinjer var ivarettatt gjennom utredning og behandlingstilbud hos BUP Haugesund.

I etterkant av Psykologtidsskriftets omtale av saken har en intern granskningsgruppe i Helse Fonna konkludert med at utredningen av den nå frikjente mannens datter var faglig uforsvarlig og ikke i tråd med anerkjent faglig praksis.

Også Fylkesmannen har i en tilsynssak konkludert med at utredningen av jenta ikke var forsvarlig.

Helse Fonna har beklaget feil hos BUP Haugesund i denne saken.

Tori Mausesthaug har ikke ønsket å la seg intervjuet og har henvist til at retten ikke vil at hun skal uttale seg til pressen i denne saken.

Psykologtidsskriftet har vært i kontakt med Gulatings lagmannsrett om dette. Ifølge Gulatings kan den sakkyndige nå når saken er avsluttet, selv vurdere om hun ønsker å la seg intervjuet, så lenge taushetsplikten når det gjelder opplysninger mottatt som rettsoppnevnt sakkyndig er ivarettatt.

I etterkant av Psykologtidsskriftets artikkel om at den frikjente Haugalandet-mannens datter nå har fått voldsoffererstatning, har psykolog Tori Mausesthaug sendt dette i en e-post:

– Nå begynner dette å bli lenge siden, men jeg vil presisere følgende: Som utgangspunkt for min vurdering gjennomgikk jeg «Veileder for poliklinikker i psykisk helsevern for barn og unge» (Helsedirektoratet 2008), og «Faglig veileder for barne- og ungdomspsykiatri» (Norsk forening for barne- og ungdomspsykiatri 2010), samt gjorde litteratur- og internettsøk på anbefalt behandling av førskolebarn ved seksuelle overgrep og traumer.

Jeg vurderte at de foreliggende rutinene for utredning og behandling ved BUP var fulgt, men uttalte meg kritisk til BUPs fortolkende forståelse av barnets lek. Under mitt vitneavhør utdypet jeg at det ikke foreligger evidens for fortolkning av barns lek slik BUP gjorde i denne saken, og at den omtalte EMDR-intervensjonen var uheldig med tanke på at saken samtidig ble behandlet i rettssystemet.

